

храната отъ растенията, които пъкъ го извличатъ отъ земята, гдето се намира въ голѣмо количество.

Ходили ли сте нощемъ въ гробищата? Пжтували ли сте нощемъ презъ мочурливи мѣста? Може би вамъ се е случвало да видите въ гробищата или по мочуритѣ, — кждето има много гниещи и разлагащи се трупове на хора, животни и растения — бледо-синкавия, безплътенъ пламъкъ на блуждаещитѣ огньове, който се появява и изчезва толкова бързо, че вие не знаете, дали това е сънъ, или ви се е мѣрнало нѣкое видение. А, може би, вие сте чели разкази и приказки за иманяри, които ходятъ срещу Еньовъ день — „когато имането играе“ — да дирятъ заровено злато. Тия блуждаещи огньове се явяватъ тамъ, гдето отъ гниенето на трупове, които съдържатъ фосфоръ, се образува фосфороводородъ. Тоя последния, при излизането си отъ земята, се самозапалва. Пламъкътъ е толкова бледъ, че *денемъ* не може да се види.

Когато едно тѣло, било то на животно, на човѣкъ, или дори на старо дърво, гние продължително въ земята, калиевиятъ фосфатъ, който се намира въ него, се превръща въ друго интересно фосфорно съединение — *фосфороводородъ*, който има способността самъ да се запалва на въздуха.